

Manden med de to tasker

Andreas Aune Hildrum er næsten døv, taler klingende norsk, mundaflæser dansk uden besvær og er ejer af en super moderne fysioterapiklinik i Vanløse.

AF JOURNALIST MERETE RØMER ENGEL

FOTO: TINIE W. RASMUSSEN

Man kan hurtigt komme til at føle sig lidt lad i selskab med Andreas Aune Hildrum. Ikke fordi han stresser rundt. Nej tværtimod. Måske på grund af mundaflæsningen er han meget afslappende at tale med. Han koncentrerer sig og distraheres ikke af andre samtaler i rummet eller musik i træningslokalet, for han kan ikke høre det. Men tag ikke fejl af hans afslappede attitude. Udover at være ejer af en 400 kvadratmeter stor moderne træningsklinik i Vanløse, er den 31-årige nordmand i gang med at renovere sit eget hus, har to små børn, træner cykelsport på højt niveau og rejser land og rige rundt med foredrag om fysioterapi. Han er med en af sin egen mors yndlingsudtryk: "En mand med to tasker."

– Da jeg var barn brugte min mor små opbyggelige historier, når hun ville forklare os sønner om livet. En af dem, jeg husker bedst, er denne her: Når du går på arbejde, kan du vælge enten at have én taske eller to tasker med. Hvis du kun har én med, yder du det, der forventes og ikke mere. Hvis du medbringer to tasker, har du i den anden dit engagement. Alt det ekstra, som

måske ikke giver bonus her og nu, men giver dig muligheder i fremtiden, siger Andreas.

Fra norsk til dansk

Andreas har en meget lille hørerest på det ene øre og er døv på det andet. Og sådan har det altid været. Men det har ikke holdt ham tilbage fra at tage en uddannelsen som fysioterapeut på et andet nordisk sprog – nemlig dansk – eller at starte egen virksomhed.

– Jeg orienterer mig med min hørerest, og jeg kan også hurtigt fornemme, at du f.eks. taler dansk og ikke norsk. Dansk er mere blødt i det, siger han.

Umiddelbart virker det som et mysterium, hvordan et menneske, der faktisk aldrig har kunnet høre, kan tale så smukt et norsk og har kunnet udanne sig på dansk.

– Jeg tror måske, at jeg har det, man ellers kalder sprogøre. Men jeg ved ikke helt, hvad vi i stedet skal kalde det, ler Andreas.

Han indrømmer, at det var svært at skifte fra mundaflæsning af norsk til mundaflæsning af dansk.

– Jeg læste meget dansk for at komme ind i sproget, og så havde jeg jo allerede på det tidspunkt mødt min danske kone, som også er hørehæmmet eller døv. Alt efter hvad man nu kalder det. Hun arbejder i dag som producer og nyhedsoplæser på døvefilm.

Om at turde turde

Vi sidder og snakker i den kun et halvt år gamle træningsklinik i Vanløse. Omklædningsrum og toiletter nedenunder er helt færdige nu, men der mangler stadig lidt håndværksarbejde på handicap-toilettet her i stueetagen og i massørens

rum. For stedet tilbyder nemlig både fysioterapi, massage, diætistbehandling, træning med fitnessudstyr og chokbølgeterapi. Det sidste er en teknik til at afhjælpe kroniske problemer med sener i f.eks. knæ, ankler og skuldre.

– Chokbølgeterapi er en ret ny behandlingsform, som jeg har meget succes med. Folk kommer fra hele Sjælland og Skåne, for der er ikke ret mange, der har det meget dyre udstyr, som kræves, fortæller Andreas.

Han mener selv, at han har den fordel med sig hjemmefra, at han tør satse på det, han tror på. Også selv om det er dyre maskiner, der kræver store lån i banken.

– Kvaliteten på udstyr og fitness-apparater skal være det bedste. Ellers får kunderne ikke en god oplevelse, og det er afgørende, hvis min vision om klinikken, skal gå i opfyldelse, siger han.

Og interessen for fysioterapi er ikke en pludselig indskydelse. Ifølge forældrene i Norge har han villet være fysioterapeut, lige siden han var 12 år. Han er entreprenøren, der gerne vil udvikle og udvide hele tiden. Efter endt uddannelse på Skodsborg Fysioterapeut Skole fik han tilbudt to job og valgte det hos Center for Døve. Her fik han en pose penge og skulle selv opbygge en fysioterapiafdeling.

– Jeg vil have den fulde faglige respekt fra mine medstuderende og kolleger, og det får jeg kun ved at have klaret mig på samme vilkår

– Jeg vidste, at jeg ville være selvstændig på et tidspunkt, så det var en god træning selv at skulle bygge noget op.

Der gik da også kun et år, så etablerede han sin egen lille klinik på Nørrebro med åbent to aftener om ugen.

– Men det blev hurtigt for meget med fuldtidsjob og egen klinik. Inden jeg havde set mig om, arbejdede jeg 70 timer om ugen, og med et barn derhjemme også. Det gik ikke. Derfor besluttede jeg mig for at sige mit lønarbejde op, fortæller han.

I dag to år efter er klinikken så blevet femten gange større i areal og tæller fire medarbejdere.

Aldrig pakket ind i vat

Men hvor har han alt det gå-på-mod fra?

– I min familie er vi åbne for nye ting. Hvis man har et lyst sind og i det hele taget er positiv, så går tingene let, siger Andreas.

Han mener også, at hans forældre har gjort ham en stor tjeneste ved ikke at pakke ham ind i vat, fordi han nu var født stærkt hørehæmmet.

– Jeg er den eneste hørehæmmede i min familie. Men mine forældre har altid behandlet mig og min lillebror meget ens. Selvfølgelig tog de hensyn til mit handicap, gentog ting og den

slags, men ellers havde de samme krav og forventninger til mig. De blev ikke tilbudt at lære tegnsprog, så de talte og talte til mig. Først senere har jeg så lært tegnsprog, som i dag er en del af min identitet. Mine to hørende børn på snart seks og to år kan også tegnsprog, så hjemme bruger vi både tegn og masser af ord, fortæller han.

Nye impulser og en kold øl

Når Andreas rigtig skal slappe af, foretrækker han at være sammen med hørehæmmede eller døve venner.

– Det er mere afslappende for mig at kaste mig tilbage i stolen, drikke en øl og snakke med mine hørehæmmede eller døve venner. Her føler jeg mig fri og på hjemmebane, siger han.

Men de hørende venner er også meget vigtige i hans liv. F.eks. er de fem fyre, som han træner cykelsport sammen med hørende, ligesom de fleste af hans kunder, samarbejdspartnere og forældrene til børnenes legekammerater jo er hørende.

– Jeg får mest ny viden blandt de hørende, og det er meget vigtigt for mig hele tiden at få nye impulser.

Andreas er en mand, der ikke lader sig stoppe og ikke vil have særbehandling, fordi han er næsten døv.

– Det er et valg, jeg har taget. På Fysioterapeutskolen kunne jeg godt have fået en times ekstra forberedelsestid til eksamen, men det ønsker jeg ikke. Jeg vil have den fulde faglige respekt fra mine medstuderende og kolleger, og det får jeg kun ved at have klaret mig på samme vilkår, siger Andreas Aune Hildrum.

Man kan altid forcere en mur... starter et af hans andre små ordsprog fra moderen. Enten kan man kravle over den, gå rundt om den, bore huller i den eller finde på noget helt andet. Der er altid en vej.

– I min familie er vi åbne for nye ting. Hvis man har et lyst sind og i det hele taget er positiv, så går tingene let

Hildrum Træningsklinik

Klinikken findes på adressen Sallingvej 37 i Vanløse.
Mobil/sms: 20 33 00 23 e-mail: fys@hildrum.dk
www.hildrum.dk

